

KESTELOOT, Jacob Lodewijk, geneesheer, hoogleraar en letterkundige (Nieuwpoort 9 oktober 1778 - Gent 5 juli 1852).

Volgde lager onderwijs in zijn geboortestad en van 1793 tot '96 middelbaar te Gent, waarna hij terugkeerde naar Nieuwpoort voor een privé-opleiding tot apotheker en van 1798 af (om te ontkomen aan de conscriptie?) te Leiden geneeskunde studeerde. In 1800 werd hij daar doctor in de genees-, heel- en verloskunde. Hij hield zijn medische kennis op peil door herhaalde verblijven te Parijs. Hij vestigde zich als geneesheer te Rotterdam, waar hij het vaccin van Jenner tegen de pokken propageerde, te Vlaardingen, waar hij een tyfus-epidemie bestreed, en te 's-Gravenhage, waar hij weldra hoge ambten en officiële functies bekleedde en toegang had tot het hof van Lodewijk Napoleon. Hij bewoog er zich in literaire en culturele kringen, waar hij befaamd was vanwege de stilistische kwaliteiten van zijn Lofrede op Hermanus Boerhaeve (1811), en correspondeerde met Bilderdijk. In 1817 werd hij door Willem I benoemd tot hoogleraar aan de nieuwe rijksuniversiteit te Gent, en wel voor geneeskunde hygiëne, chronische ziekten en farmacologie. In 1826 huldigde hij als rector de nieuwe aula in met een half Nederlandse, half Latijnse redevoering. In die periode hield hij zich zeer actief bezig met de verbreiding van de Nederlandse taal en cultuur in het Zuiden, en was hij een werkzaam lid van Regat Prudentia Vires, waar hij een lofrede op G. van Swieten, Boerhaves leerling, hield (1826). In 1830 werd hij door het Voorlopig Bewind nog in zijn

functie gehandhaafd en in 1834 door zijn collega's tot laatste rector gekozen. Van 27 september 1835 af, de dag van de wet op het Hoger Onderwijs, die een sterke centraliserende druk op de rijks-universiteiten zou uitoefenen, werd deze benoeming aan de koning voorbehouden. Uit het Koninklijk Besluit van 5 december 1835, dat de reorganisatie van de universiteit regelde, bleek minister De Theux Kesteloot ongevraagd tot het emeritaat te hebben toegelaten.

Na 1830 trad hij minder in het openbaar op, maar van zijn warme belangstelling voor de V.B. en de Nederlandse cultuur getuigen zijn medewerking aan het Kunst- en Letterblad (1840-'45) en zijn contacten met Willems, Snellaert, Van Duyse en de hele Gentse groep. Op 13 april 1846 werd hij door zijn oud-leerlingen en literaire vrienden gehuldigd op een banket, waar hij toegesproken werd door Willems, Snellaert en Conscience en waar gedichten werden voorgelezen van Ledeganck, Van Duyse en Rens. Hij overleed in 1857 en werd begraven op het kerkhof aan de Brugse Poort, zoals hij testamentair beschikt had: zonder toespraken. Zijn bibliotheek werd geveild.

LITERATUUR: P. van Duyse, *Levensschets van J.L. Kesteloot* (1852); - F.A. Snellaert, *Notice sur Jacques-Louis Kesteloot*, in *Annuaire de l'Académie royale des Sciences, des Lettres et des Beaux-Arts de Belgique* (1853, p. 108-126); - *Université de Gand. Liber Memorialis*, II (1913, p. 411-418) door C. Verstraeten.

ADA DEPREZ